

نشریه چهل و یکمین جشنواره بین المللی فیلم فجر
شماره ۱۲، جمعه ۲۱ بهمن ۱۴۰۱

یادداشت (مصطفی محمودی) منتقد و مدرس دانشگاه

ادبیات تهاجمی را از سینما حذف کنیم

صفحه ۱۸

سر مقاله (شهاب شوراها)، نویسنده و منتقد

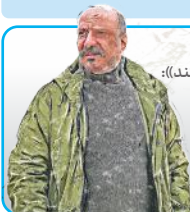
از نقد سیمرغ تا سیمرغ نقد!

صفحه ۳

نگاهی به آثار به نمایش درآمده بخش بین الملل

پرواز سیمرغ بر مدار مرزها

صفحه ۱۹

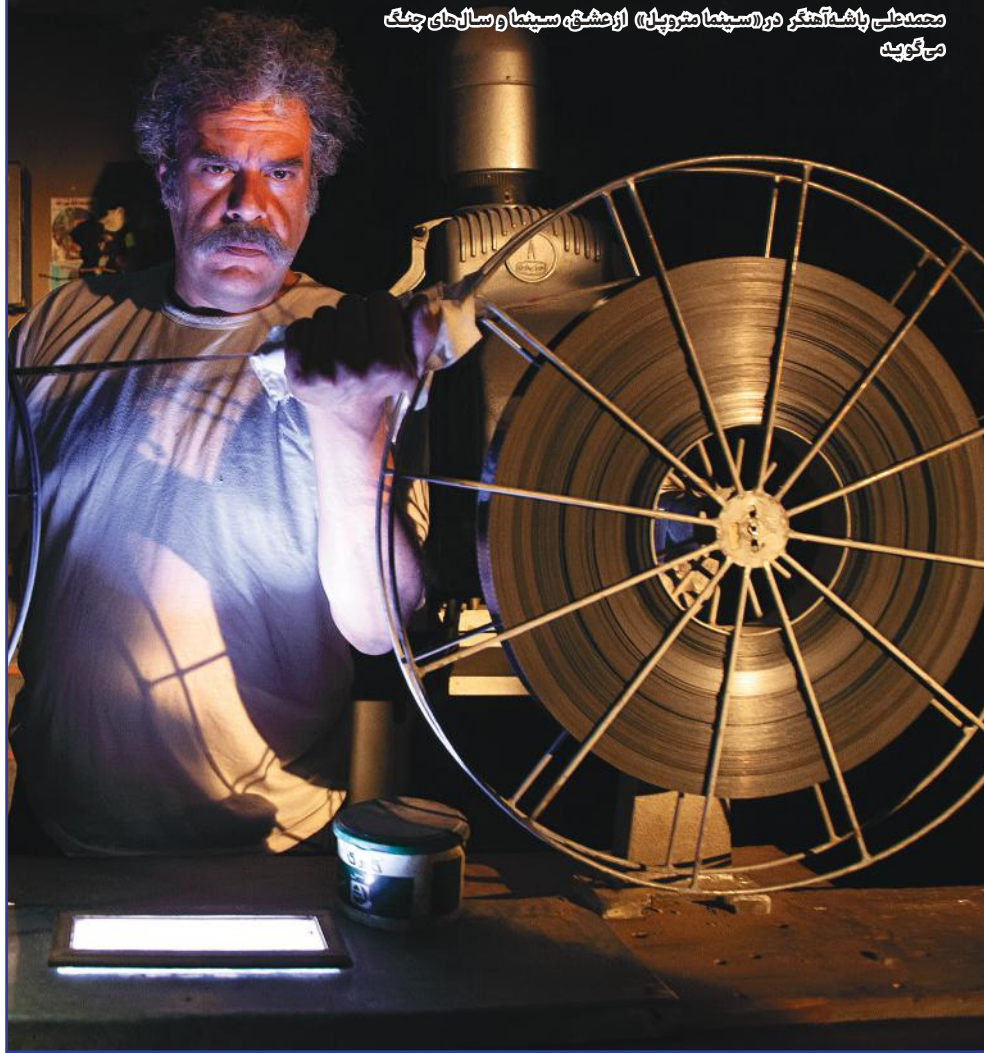
گفت و گو با ایرج رحمانی تهیه کننده اجرایی فیلم (آنها مرا دوست داشتند):

این فیلم به شعار جشنواره نزدیک است

صفحه ۱۵

وقتی سینما جان می گیرد

محمدعلی باشه آهنگر در (سینما متروپول) از عشق، سینما و سال های جنگ
می گویند

شناسنامه	
مدیر هنری: امیر علیزاده مشاور هنری: علی شکوری	مدیر مسئول: مجتبی امینی (زیر نظر مسعود نجفی مدیر روابط عمومی) سر دبیر: محمد تاجیک
دبیر عکس: محمد حسن اصلانی عکاسان: معین باقری، محسن عطایی، سعید سجادی زینب حمزه لویی، محمد خدابخش ویرایش عکس: سهیل صلاحی زاده، مریم کامیاب لوگو: علی اردستانی	مشاور سردبیر: علی افشار دبیر تحریریه: نفیسه توکلی همکاران تحریریه: فائزه علی‌مردانی، مریم ضیغمی، سمیرا جعفری محمد عرفان صدیقیان، مهرداد عشوندی و لیلای آمره بخش انگلیسی: مریم آژی‌ش بخش عربی: محمد ابوالجدایل با تشکر از: مریم کریمیان، سیمیه خلیلی، حمید صادق قاسمی و محمد نیک‌بخت

از نقد سیمرغ تا سیمرغ نقد!

نقد را در مختصات یک "هنر کمکی" می‌شناسیم که همپا با "فیلم" در جایگاه "یک شکل هنری بالغ"، پدیدار شده و امروز باید آن را "هنر نقد فیلم" نامید.

تردیدپذیر است که گاه می‌شنویم: نقد، به کار سینماگر نمی‌آید و یک سوپه در خدمت آگاهی‌بخشی به مخاطب است! نقد، پلی بین اثر و مخاطبان است، اما کارکرد دیگرش، خواه ناخواه نور انداختن بر مسیر فیلمسازی است. کافی‌ست از تأثیر پرویز دوایی بر مسعود کیمیایی و شکل‌گیری کارنامه سینمایی‌اش باخبر باشیم.

خود کیمیایی فیلمساز درباره دوایی منتقد می‌گوید: "خوب می‌شد از او آموخت. خیلی می‌شد از او آموخت. و من از او آموختم. من از (ژان نگولسکو) خیلی آموختم که وقتی به ایران آمد، آسبستانش بودم، اما از (دوایی) خیلی بیش‌تر آموختم؛ چون (دوایی) صاحب یک (ذهن خلاق) بود. بلی بود بنویسد و در نقد فیلم‌هایی که می‌نوشت همین (خلافت) را می‌شد دید".

منتقد، با نقد هوشمندانه می‌تواند پهنه گفت‌وگو در سینما را وسعت بخشیده، عاملی موثر برای پیوند سینماگران حال و آینده باشد.

از این رو به گمانم وقت آن است که با نگاه به نقد در جایگاه یک حرفه‌ی تخصصی، مستقل و البته موثر بر سرنوشت سینما، در جشنواره‌ای که به داور آثار سینمایی می‌نشیند، مجال داورى نقدهای سینمایی نیز فراهم شود. یعنی که نقد، در جشنواره در مختصات شایسته بنشیند.

به گزاره دیگر: در سالیان پس از بلوغ جشنواره، برای نقد سیمرغ و سیمرغ نقد، مجال تماشا باز کنیم. برای شناخت آسب‌ها و نقد از درون جشنواره - که سیمرغ، نماز پرشکوه آن است - و اختصاص سیمرغی به نقد فیلم. هرچند که بنا به زبانه معروف؛ تاکنون در هیچ‌کجای جهان، تندپسی از یک منتقد نساخته‌اند، جشنواره‌ی فیلم فجر می‌تواند پیشگام این رفتار تمدنانه باشد. به قول آندره مالرو، ارزش و اعتبار آن‌کس که زیبایی و ظرافت باغ را تشخیص می‌دهد، اگر بیش از باغبان نباشد، کم‌تر هم نیست!

شارل اوگوستن سنت بوو؛ شاعر و منتقد قرن نوزدهم میلادی نقل شده که: "منتقد، آدمی ست که ساعتش پنج دقیقه جلوتر از ساعت دیگران است!". اما گمان می‌برم ساعت نقد، دست‌کم در ساحت این سینما سالیانی ست که خوابیده! در این سالیان از نقد، مقوله‌ای تشریفاتی

و تفننی ساخته، همچنان بر این شوخی می‌دمیم. شایسته نیست که این جشنواره دیرپا، در مختصات معتبرترین رخداد سینمایی سال، در روزگار بعد از چهل‌سالگی به نقد خویش بپردازد؟ به باور من، جشنواره برای برون‌رفت از ایستایی و عقب‌گرده، به "نقد از درون" نیاز دارد.

اما آیا در این سال‌ها، جشنواره برای نقد خویش مجالى گشوده، یا خود اهالی نقد نیز اغلب با انفعال به نقض‌غرض رسیده‌اند؛ به خنثی‌سازی قلم پیش از حضور در میدان؟! آیا در این سال‌ها و حتی در همین برنامه‌های اخیر سیمیا، می‌توان ردی از نقد اصیل و درست یافت؟ آن‌چه می‌شنویم، زبان نقد است، یا چهره‌پوشی برای انتقام؟ گاه نقاب نقد می‌پوشیم و با ادبیاتی سخیف از اهالی سینما انتقام می‌گیریم! آن‌قدر از ماهیت و زبان نقد دوریم که اغلب، گزارش را با نقد اشتباه می‌گیریم!

جشنواره، اگر هدف‌گیر اعتلای سینمای ایران و قرارگاهی برای کشف کاستی‌ها و ثروت‌ها در این مسیر باشد، باید که هم به نقد خویش بنشیند، هم برای احترام به جایگاه نقد، برخیزد. جشنواره‌ای به عمر چهل و یک دوره، اگر به درستی در طول سالیان برگزاری به تکمیل خویش اهتمام می‌کرد، امروز بی‌تردید زوای آن‌چه بود که هست، با این حال روند کلی جشنواره از جهاتی میل به ترمیم خویش نشان داده و مثلاً با افزودن شاخه‌های تخصصی سینما به رقابت، دایره پرواز سیمرغ را گسترده‌تر کرده است. حتی نام سیمرغ، پس از برگزاری هفت دوره از جشنواره به رسمیت رسیده و تا به امروز بالیده است. اما اینک، لازم است به نقد مشفقانه کارنامه خویش بنشینیم. درک درست جایگاه نقد و منتقد قدم اول این شناسایی‌ست.

شهاب شهرزاد
منتقد سینما

عبر

شهریه چهل و یکمین جشنواره بین المللی فیلم فجر

بخش بین الملل جشنواره امسال پویا بود

دبیر چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر می‌گوید بخش بین الملل امسال بسیار پویا بود و ما هم انتظار این پویایی را نداشتیم.

او درباره این دوره جشنواره و جزئیات برگزاری آن گفت: خدا را شاکریم که به همت خانواده محترم سینما و ستاد چهل و یکمین جشنواره بین المللی فیلم فجر، چراغ این جشنواره روشن شد. چراغ سینما همواره روشن بوده است و امسال هم چنین بود. روزهای آخر چهل و یکمین جشنواره بین المللی فیلم فجر پرشور و پر نشاط در پردیس سینمایی ملت و همه سینماهای تهران و شهرستان در حال برگزاری است.

او در پاسخ به این سوال که آیا از روند برگزاری این دوره جشنواره راضی بوده است یا خیر؟ عنوان کرد: ما نیستیم که باید از جشنواره راضی باشیم، این مردم و سینماگران هستند که باید راضی باشند. جشنواره امسال بسیار سخت بود و مسیر پرپیچ و خمی را طی کرد و همه برنامه ریزی‌های رسانه‌های معاند دست روی حوزۀ هنر گذاشتند که امیدآفرین است.

دبیر چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر در ادامه این بحث اضافه کرد: به لطف خدا این اتفاق نیفتاد و جشنواره مردم نهاد مسیر خود را طی کرد. داوران محترم ۱۰ روزی هست درگیر دیدن آثار هستند، امروز کارشان با اتمام می‌رسد و امیدوارم بتوانیم در خدمت اهالی هنر باشیم و فردا همه موارد را اعلام می‌کنیم.

امینی با اشاره به اینکه امسال جنگ تیتزرسانه‌ای است، عنوان کرد: امسال برای کسانی که آرامش مردم ما هدفشان نیست برنامه چیدیم که جشنواره را در آرامش پیش ببریم و شکر خدا موفق بودیم.

دبیر جشنواره درباره ادغام جشنواره ملی و بین الملل نیز

توضیح داد: سینماگران سال‌هاست تجربه بخش بین الملل و ملی را در کنار هم داشتند؛ این روند به مدت شش سال جدا شد و با تدبیر سازمان سینمایی امسال هم جشنواره با یک سال تعطیلی به روال گذشته و با ادغام بخش ملی و بین الملل بازگشت.

او با اشاره به اینکه بخش بین الملل امسال بسیار پویا بود، عنوان کرد: ما هم انتظار این پویایی را نداشتیم. ۵۷۸ اثری را که رسید، بررسی کردیم و مجموعاً ۱۸ اثر وارد رقابت شد. نامزدهای این بخش هم به زودی اعلام خواهد شد.

امینی در ادامه درباره مهمان‌های این دوره جشنواره بین الملل عنوان کرد: مهمان‌هایی از کشورهای مختلف از جمله ژاپن، ایتالیا، بریتانیا و اسپانیا در بازار فیلم برج میلاد حضور داشتند.

او همچنین خاطرنشان کرد: همه بزرگان سینما در جشنواره فیلم فجر برنده بوده و جایزه داشته‌اند و ما نباید فراموش کنیم که عقبه تاریخی فرهنگ و هنر غنی در حوزه سینما داشتیم. همچنین نباید به تیتزهای غرب استناد کنیم؛ چراکه فضای غبارآلودی که ایجاد شده است به زودی رخت برمی‌بندد.

نمایش برگزیده‌های جشنواره فیلم فجر برای زلزله‌زدگان خوی

بین المللی فیلم فجر (بچه زرنگ) در قالب سینما سیار برای زلزله‌زدگان بخش‌های آسیب دیده به نمایش درآید.

طرح ملی «سینما سیار» از آغاز دولت مردمی با هدف برآورده ساختن نیازهای شهرستان‌ها و مناطق فاقد سینما با تجهیزات قابل حمل برای اکران فیلم‌های روز فعالیت مضاعفی را در کل ایران آغاز کرده است.

بر اساس اعلام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بسیاری از آثار جشنواره فیلم فجر امسال نیز در قالب همین طرح در مناطق محروم و کم برخوردار برای عموم مردم به نمایش درآمده‌اند.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در دستوری ویژه خطاب به رییس سازمان سینمایی، خواستار پخش آثار برگزیده جشنواره فیلم فجر بخصوص آثار حوزه کودک در قالب طرح سینما سیار در مناطق زلزله زده شهرستان خوی شد.

محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ در این دستور خطاب به تمامی معاونت‌ها و سازمان‌های زیرمجموعه خود خواستار خدمات رسانی همه جانبه فرهنگی هنری به مردم زلزله خوی شد و دستور داد آثار برگزیده جشنواره فجر به خصوص اثر برگزیده انیمیشن کودک و نوجوان چهل و یکمین جشنواره

فیلم‌هایی که بیشترین سانس فوق العاده را در شهرستان‌ها داشتند

و خراسان رضوی به دلیل حضور عوامل فیلم استقبال از فیلم‌ها بیشتر بوده است.

مدیر امور استان‌های چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر، درباره سانس‌های فوق العاده در دو استان اظهار کرد: بیشترین سانس فوق العاده هم متعلق به شهرهای شیراز و خراسان رضوی است. «در آغوش درخت»، «چرا گریه نمی‌کنی؟»، «کت چرمی»، «سرهنگ ثریا»، «عطرآلود»، «جنگل پرتغال» و «هفت بهار نارنج» فیلم‌هایی بودند که سانس فوق العاده داشتند.

سوقندی در ادامه گفت: «کت چرمی» ۴ بار درخواست سانس فوق العاده داشت. همچنین فیلم سینمایی «غریب» که درباره شهید بروجردی است، در ساندنچ، کرمانشاه و دیگر استان‌های غربی کشور درخواست‌های فراوانی برای اکران داشته چرا که محل شهادت این شهید دفاع مقدس در مرزهای غربی بوده است، این فیلم هم چهار اکران فوق العاده داشته است.

محمدرضا سوقندی مدیر امور استان‌های چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر، درباره استقبال از فیلم‌ها در شهرستان‌ها توضیحاتی ارائه کرد و گفت: در ۳۲ مرکز استان، ۲۲ فیلمی که اعلام آمادگی کردند برای اکران برنامه ریزی شدند. ۷۹ سالن برای اکران در نظر گرفته شده است و فیلم‌ها را با امکان حداکثر سه بار نمایش برنامه ریزی کردیم. هزار و ۲۲ نوبت برای فیلم‌ها در نظر گرفته شد. او افزود: جشنواره امسال از هفدهم در شهرستان‌ها آغاز شده است؛ بنابراین الان برای ارزیابی دقیق استقبال مردمی از فیلم‌ها زود است. تا همین جا و با گذشت دو روز، بیشترین استقبال‌ها در استان‌های خراسان رضوی، فارس و اصفهان صورت گرفته است. در چندین شهر هم برخی فیلم‌ها سانس فوق العاده داشتند.

سوقندی ادامه داد: استقبال در خراسان رضوی و فارس آنقدر خوب بود که مجبور شدیم چند سینما اضافه کنیم و سانس فوق العاده داشتیم. در استان کردستان، کرمانشاه

از آثار هنرمندان حفاظت می‌کنیم

فعالیت می‌کنند اما سطح کار هنر بسیار فراتر و نفوذ آن هم در اذهان بیشتر است. معاونت پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه هم در زمینه تولید آثار فاخر برای کاهش تخلفات در جامعه با هنرمندان همکاری می‌کند. وزیر دادگستری با تاکید بر تاثیرگذاری هنر در جامعه اظهار داشت: جشنواره نماد هنر و تشکر از هنرمندان است. خوشبختانه جامعه هنری ایران مورد احترام مردم و مسئولین هستند. یکی دیگر از همکاری‌های قوه قضائیه با هنرمندان، صیانت و حفاظت از آثارشان است؛ قطع به یقین آثار سینمایی دارای نامشود هنرمندان تلقی می‌شود که ممکن است مورد تعرض هم قرار بگیرد، ما در حفظ مالکیت فکری این آثار کمک حال هنرمندان هستیم.

امین حسین رحیمی وزیر دادگستری با حضور در خانه جشنواره (برج میلاد) به تماشای فیلم‌های جشنواره فیلم فجر نشست.

رحیمی با بیان اینکه با وجود حواشی بسیار، چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر با کیفیت رضایت‌بخشی در حال برگزاری است، گفت: هنرمندان ما نگاه ویژه‌ای برای مردم دارند. همچنین این جشنواره نماد کار سینماگران ایرانی است.

او وقوع بسیاری از جرائم در جامعه را ناشی از ضعف اطلاعات حقوقی مردم دانست و افزود: سینما می‌تواند نقش مهمی در آگاهی بخشی به افراد و پیشگیری از جرائم و تخلفات داشته باشد. البته امروزه منابع مختلفی از جمله فضای مجازی برای انتشار اطلاعات

نشست خبری فیلم «در آغوش درخت» در سینمای رسانه‌ها برگزار شد؛

فیلمی در ستایش خانواده

نشست خبری فیلم سینمایی «در آغوش درخت» روز پنج‌شنبه ۲۰ بهمن در سانس اول برای اصحاب رسانه و جامعه منتقدان در سینمای رسانه (پردیس سینمایی ملت) و با حضور عوامل فیلم برگزار شد.

در این نشست، بابک لطفی خواجه‌پاشا (کارگردان)، سجاد نصراللهی نسب (تهیه‌کننده)، محمد فکوری (مدیر فیلمبرداری)، رویا اکبرزاده (طراح لباس)، ایمان کریمیان (طراح جلوه‌های ویژه)، جواد قاضی، بابک خواجه‌پاشا، رایان لطفی، اهورا لطفی و روح‌الله زمانی (بازیگران) حضور داشتند.

زیبایی‌هاست. ما این سینما را فراموش کردیم. فیلم «خانه دوست کجاست» اثر بسیار ارزشمندی است اما ما مابه‌ازای آن را در سینما نمی‌بینیم. امیدوارم دوباره به این نوع سینما بازگردیم.

رایان لطفی بازیگر خردسال این فیلم سینمایی نیز درباره نقش خود بیان کرد: من ۶ سال دارم. بیشتر بازی‌های من در آب بود و بابک لطفی من را برای بازی در این نقش در آب می‌برد.

اهورا لطفی دیگر بازیگر «در آغوش درخت» با اشاره به اینکه به بازیگری علاقه‌مند است، مطرح کرد: با بابک لطفی خواجه‌پاشا این مساله را مطرح کردیم و ایشان زمانی که صمیمیت من و پسرعمویم را دید، ما را انتخاب کرد. البته ما همدیگر را داداش صدا می‌کیم.

وی یاد آور شد: من یازده سالم سن دارم. یک هفته قبل از فیلمبرداری ما دیالوگ‌ها را تمرین کردیم. استرس من کم شد و توانستم جلوی دوربین خوب حرف بزنم.

روح‌الله زمانی از بازیگران فیلم سینمایی «در آغوش درخت» عنوان کرد: امیدوارم از فیلم ما لذت برده باشید. در مدتی که وارد حوزه بازیگری شدم، تمام تلاشم را کردم. حفظ کردن موقعیت مهم است و من هم سعی کردم

در ابتدای این جلسه، سجاد نصراللهی تهیه‌کننده فیلم «در آغوش درخت» گفت: ما از اوایل امسال کار طرح و نوشتن را شروع و از تیرماه فیلمبرداری فیلم را آغاز کردیم.

او یاد آور شد: مارال بنی‌آدم یکی از بازیگران اصلی فیلم قرار بود در این نشست حضور داشته باشند اما تهران نبودند و زمانی که راه افتادند، در برف گیر کردند و بعید می‌دانم که به برنامه برسند.

بابک لطفی خواجه‌پاشا کارگردان فیلم «در آغوش درخت» در ادامه اظهار کرد: باید به اهالی رسانه یک خدایوت گفت چرا که کارشان در این مدت بسیار سخت بود و تلاش کردند جشنواره فیلم فجر زنده بماند.

خواجه‌پاشا با بیان اینکه این اثر را به تمام مادران ایرانی تقدیم می‌کند، تصریح کرد: درباره موضوع اثر باید بگویم که خانواده موضوعی است که همواره دغدغه من بوده است. از خانواده می‌توان اجتماع و سیاست را درست کرد. ما باید روی مساله طلاق که رشد چشمگیری در کشور ما دارد، کار کنیم و فیلم بسازیم.

کارگردان فیلم «در آغوش درخت» اظهار کرد: ما یک دهه است به سمت سینمای خاکستری حرکت کردیم که شبیه سینمای اروپای شرقی است، حتی نود درصد فیلم‌ها خاکستری است در حالی که سینمای ما سینمای رنگ و

میدانی، جلوه‌های ویژه بصری را هم انجام دادیم. من تلاش کردم کارم را درست انجام دهم و شرمندانه مخاطبان و کارگردان نشوم. امیدوارم مردم هم این فیلم را بپسندند.

روح الله زمانی در پاسخ به این پرسش که آیا تا به حال عاشق شده است یا نه، مطرح کرد: زندگی جلوی دوربین با پشت دوربین فرق می‌کند. آن لحظه عاشق بودم، هنوز هم هستم و در قید حیات است!

کارگردان «در آغوش درخت» درباره موسیقی این اثر بیان کرد: موسیقی متن فیلم انتخابی بود و امیدوارم در نسخه اکران عمومی، موسیقی تولیدی خودمان را اضافه کنیم.

بابک لطفی خواجه‌پاشا در ادامه تأکید کرد: آذربایجان، کردستان، لرستان و... بهشت است. نمی‌دانم چرا مردمان دیگر کشورها فکر می‌کنند ایران سرتاسر کویر است. ما باید از اقلیم‌های متفاوت برای نشان دادن کشورمان در مدیوم سینما تلاش کنیم.

کارگردان «در آغوش درخت» در پاسخ به این سوال که آیا مصداق واقعی از «فویبای فاصله» شخصیت کیمیا وجود دارد؟ اظهار کرد: بله وجود دارد و من این را دیدم. ولی این فویبای نمایشی بود. خانم‌ها بهتر درک می‌کنند مثلاً فویبای انواع حشرات و حیوانات و ارتفاع. ولی این نوع فویبای نمایشی تری بود.

لطفی خواجه‌پاشا در جواب به نقد یکی از خبرنگاران که «در آغوش درخت» شبیه به سینمای رضا میرکریمی است، توضیح داد: رضا میرکریمی از سینما جداشدنی نیست. به قدری در سینمای ایران تأثیر گذارند که بدنه سینما مدیون او است. باعث افتخار است حتی اگر فیلم من شبیه به سینمای ایشان شده باشد.

او درباره اینکه راهکار مشاور در فیلم تمرین جدایی بوده است، آیا درباره این از مشاوره استفاده شده است، پاسخ داد: بله ما در هر قسمت فیلم پنج مشاور داشتیم و از نظر آن‌ها استفاده می‌کردیم.

این فیلمساز درباره استفاده از لهجه تصریح کرد: استفاده از لهجه بسیار خوب است و یک تفاوت و عنصر عجیب غریب در فیلم ایجاد می‌کند مثلاً یکی ترکی حرف می‌زند و دیگری فارسی جواب می‌دهد و... در شهر ارومیه واقعا همین طور است.

تهیه‌کننده این فیلم سینمایی با اشاره به اینکه کار کردن با بچه‌ها بسیار دشوار است، گفت: دغدغه ما در تولید این بود که بازی بچه‌ها به اصطلاح دربیاید و آن چیزی که در ذهنمان بود، اتفاق بیفتد. خوشبختانه همه عوامل کمک کردند و توانستیم از این دغدغه عبور کنیم.

تا موقعیتی را که به دست آورده‌ام، حفظ کنم.

وی افزود: قبل از این که فیلم «خورشید» را بازی کنم، مجبور به کار کردن بودم و فرصتی برای درس خواندن نداشتم. پس از اینکه در آن فیلم بازی کردم، مجدد به سراغ درس خواندن رفتم و حتی در حوزه بازیگری هم کلاس‌هایی می‌روم.

در ادامه جواد قامتی بازیگر «در آغوش درخت» گفت: سلام ویژه خدمت مردم شریف ارومیه دارم و دوست دارم بگویم که اگر فیلمسازان بدانند ارومیه چه بهشتی است، برای ساخت فیلم از آن جدا نمی‌شوند. ما باید به یاد و فکر مردم عزیز خوی که این روزها در سختی هستند، باشیم و امیدوارم زودتر همه چیز درست شود.

او درباره سختی کار با بچه‌ها گفت: اگر بازیگر همبازی خوب داشته باشد، نصف راه را رفته است. همه بازیگران هم‌بازی خوبی برای من بودند. برای ارتباط با بچه‌ها نیز باید بگویم که یک هفته با بچه‌ها به استخر می‌رفتیم تا با هم ارتباط برقرار کنیم. بچه‌های تهیه و تولید ارومیه بسیار زحمت کشیدند و محمدرضا مصباح عزیز بسیار کمک کردند. از اینکه در این فیلم حضور داشتم، بسیار احساس خوبی دارم. این فیلم پُر از احساس و صمیمیت است و فکر می‌کنم مردم هم با آن ارتباط برقرار کنند.

سپس محمد فکوری مدیر فیلمبرداری «در آغوش درخت» با اشاره به اینکه فیلمبرداری این اثر یک ماه و نیم طول کشیده است، توضیح داد: آرزو می‌کنم فیلم به درستی از لحاظ فیلمبرداری روایت شده باشد و تأثیر خودش را بگذارد. من و کارگردان، دوست چند ساله هستیم و حدود ۱۶ سال پیش هم در حوزه فیلم‌های کوتاه با هم همکاری بودیم.

فکوری ادامه داد: من از ایده و طرح با بابک خواجه‌پاشا همراه بودم و از جزئیات خبر داشتم. پروژه‌هایی بوده که من پس از این پیش‌تولید به آن‌ها اضافه شده‌ام و می‌توانم بگویم که در این فیلم حتی در انتخاب لوکیشن‌ها ما با هم به توافق رسیدیم.

مدیر فیلمبرداری «در آغوش درخت» عنوان کرد: این فیلم در ستایش خانواده است، چیزی که همه دنیا دارند از آن محروم می‌شوند در حالی که بسیار اهمیت دارد.

در ادامه نشست، رویا اکبرزاده طراح لباس فیلم «در آغوش درخت» بیان کرد: این اولین تجربه من در سینما بود و امیدوارم از دیدن این فیلم لذت برده باشید. من بچه طبیعت هستم، کاراکترها را از زوری طبیعت الهام گرفتم و با مشورت کارگردان آن‌ها را اجرا کردم.

ایمان کریمان مدیر جلوه‌های ویژه نیز درباره این پروژه تشریح کرد: من وظیفه‌ای سنگین‌تر در این فیلم داشتم و علاوه بر کارهای جلوه‌های

در نشست خبری آخرین فیلم «محمدحسین لطیفی» عنوان شد؛

پست پروداکشن بی نظیر «غریب» در سینمای ایران

نشست خبری فیلم سینمایی «غریب» ساخته محمدحسین لطیفی دیروز پنج‌شنبه ۲۰ بهمن در سانس دوم برای اصحاب رسانه و جامعه منتقدان در سینمای رسانه (پردیس سینمایی ملت) و با حضور عوامل فیلم برگزار شد. در این نشست، محمدحسین لطیفی (کارگردان)، حامد عنقا (نویسنده و تهیه‌کننده)، عبدالله عبدی‌نسب (مدیر فیلمبرداری)، حسین ابوالصدق (طراحی و ترکیب صدا)، حمید رسولیان (طراحی جلوه‌های میدانی)، امیرولی‌خانی (طراحی جلوه‌های ویژه بصری) و محمد بروجردی از جمله بازیگران فیلم سینمایی «غریب» حضور داشتند.

بیان کرد: البته برخی از منابع هم در تیتراژ ذکر شده است. «محمد مسیح کردستان» عنوان کتابی بود که ما از آن استفاده زیادی کردیم زیرا این کتاب نتیجه ۱۵ سال تحقیق نویسنده بود.

نویسنده «غریب» درباره حساسیت پرداخت به شخصیت‌ها و قهرمان‌های ملی و چالش‌های این مهم توضیح داد: ترجیح می‌دهم درباره این موضوع صحبت نکنم اما ما وقتی وارد پروسه ساخت فیلم «غریب» شدیم آرام آرام فهمیدیم که چرا نزدیک به سی سال قرار است که درباره شهید بروجردی فیلمی ساخته شود، ولی ساخته نشده است. اما شرم حضور دختر شهید بروجردی اجازه صحبت درباره این موضوع را به من نمی‌دهد.

عبدالله عبدی‌نسب مدیر فیلمبرداری درباره چالش‌های حضور در این پروژه عنوان کرد: لوکیشن‌های فیلم، برای دهه پنجاه بودند و مسیر سختی را در پیش داشتیم. عوامل بسیاری با ما همراه بودند و خداوند را شاکریم که توانستیم از این مرحله عبور کنیم.

در ابتدای این نشست، محمدحسین لطیفی کارگردان فیلم «غریب» گفت: سلام عرض می‌کنم به شما که جزو اولین بیننده‌های این فیلم پُر از اتفاق هستید. بارها و بارها پیشنهاد ساخت فیلم دفاع مقدسی داشتم و اعتقادم این بود که کارمن این نیست و نباید وارد این حوزه شوم. وقتی حامد عنقا پیشنهاد ساخت فیلمی با محوریت شهید بروجردی را به من داد، من خودم احساس نزدیکی بسیار زیادی نسبت به شخصیت شهید بروجردی در وجود خودم داشتم ولی باز هم این دلیل کافی برای من نبود، بنابراین به شرط اینکه خود حامد عنقا فیلمنامه را بنویسد، ساخت آن را قبول کردم.

حامد عنقا نویسنده و تهیه‌کننده این فیلم سینمایی درباره نگارش فیلمنامه توضیح داد: اگر فیلم توانسته باشد که دغدغه ما را از ساخت به مخاطب القا کند، یعنی ما کارمان را انجام داده‌ایم و اگر نتوانسته باشد، یعنی ایراد از ماست. وی با اشاره به اینکه مسیر پژوهش درباره این سوژه طولانی و فیلمی که ساخته شد فراتر از یک کتاب بود،

لطیفی در تعریف فیلم‌های ارزشی اظهار کرد: هر فیلمی که انسانیت، محبت و عشق را منتقل کند، فیلم ارزشی محسوب می‌شود. به نظر من هر فیلمی که آگاهی دهد و به سمت درستی برود، فیلم ارزشی است.

کارگردان «غریب» با اشاره به تعریف اطلاعات فرامنتی تشریح کرد: این فیلم در دوساعت باید دیده شود و عموماً به این صورت است که ما یک فیلم مستندی را می‌بینیم و ترغیب می‌شویم تا درباره آن ماجرا یا کاراکترها بیشتر بدانیم که به آن اطلاعات فرامنتی می‌گویند.

عنقا درباره حقیقی بودن داستان با توجه به متن اول فیلم و زمان پرداختن به داستان فیلم «غریب» گفت: تغییرات بسیار اندک بود. ما جریان‌های دو سه ماه زندگی این شهید را کیسولی تعریف و فقط آن را منسجم کردیم. نام شخصیت‌ها واقعی هستند و فقط اسم واقعی چند نفر را نیاوردیم؛ آن هم به لحاظ موقعیت‌های فعلی آن شخصیت‌ها در جامعه امروز است.

کارگردان «غریب» درباره کاندیداهای سیم‌رغ بیان کرد: تا دو شب گذشته من به هیچ وجه نتوانستم فیلمی را ببینم. می‌دانم مقصر هستم و به همین دلیل نمی‌توانم نظری بدهم.

تهیه‌کننده این فیلم سینمایی تأکید کرد: فکر می‌کنم حرف‌هایی که در آن سال‌ها از زبان محمد بروجردی شنیده می‌شود، الان باید از زبان کسانی که معتقدند این شهید الگویشان است، شنیده شود.

عنقا در پایان سخنان خود تصریح کرد: تقریباً مرداد بود که پروانه ساخت را گرفتیم و شهریور هم فیلم را کلید زدیم. فیلم شهید بروجردی فارغ از مسائلی سیاسی روز کشور ساخته شده است. دنبال این‌همانی نباشید اما اگر هم شد، اشکالی ندارد!

لطیفی نیز در پایان خاطرنشان کرد: اینکه گفته شد این نسخه نهایی فیلم است باید بگوییم صحبت این بود که ممکن است یخس‌هایی به فیلم اضافه شود و ابهامات و سوالات برطرف شود. امیدوارم توانسته باشیم با این فیلم به نوع نگرش و ایدئولوژی شهید بروجردی نزدیک شویم و باز درباره آن بخوانیم و درکش کنیم.

«غریب» چندمین فیلمی درباره شهداست که من در آن حضور داشتم و باید بگویم که همه ما مدیون شهیدایم.

محمد بروجردی بازیگر فیلم «غریب» درباره تنباه اسمی با شهید بروجردی بیان کرد: شهید بروجردی پدربزرگ بنده هستند. وقتی بابک حمیدیان را با گرم شهید بروجردی دیدیم، دو سه دقیقه در شوک بودیم و بعد متوجه شدیم که ایشان بابک حمیدیان است. من در پشت صحنه به شوخی بابک حمیدیان را پدربزرگ صدا می‌کردم و حس خیلی عجیبی بود.

لطیفی کارگردان «غریب» در ادامه گفت: لحن‌های در فیلم بود که من با دو محمد بروجردی روبه‌رو بودم؛ یکی نقش شهید بروجردی که بابک حمیدیان آن را ایفا می‌کرد و یکی هم محمد بروجردی که نوه آن شهید بود.

امیرولی خانی طراحی جلوه‌های ویژه بصری فیلم نیز اظهار کرد: نخستین بار بود نسخه نهایی «غریب» را می‌دیدم و باید بگویم که بسیار لذت بردم. اساساً پست‌پروداکشن این فیلم در سینمای ایران بی‌نظیر بود. البته که نیاز به تغییرات کوچکی دارد. لطیفی با اشاره به تدوین فیلم خاطرنشان کرد: تدوین نهایی برای جشنواره فیلم فجر همین نسخه‌ای بود که امشب در سینمای رسانه به نمایش درآمد اما ممکن است برای اکران عمومی، زمان فیلم کمی بیشتر شود و صحنه‌هایی اضافه شود.

او در پاسخ به این پرسش که چرا بابک حمیدیان را برای نقش اول انتخاب کرده است، توضیح داد: در زمان پیش‌تولید، من و حامد عنقا به بابک حمیدیان برای نقش محمد بروجردی رسیدیم زیرا از لحاظ چهره هم به شدت به این شهید نزدیک بود. همچنین اینکه بابک به شدت به شهید بروجردی علاقه داشت و از قبل با این شخصیت آشنا بود.

کارگردان «غریب» درباره شباهت بازی بابک حمیدیان در فیلم‌های «ج» و «غریب» گفت: اصلاً نگران اینکه این دو نقش شبیه هم بازی شود، نبودم. بعضی وقت‌ها به شوخی به او می‌گفتم که بابک جان تو الان اصغر وصالی نیستی. او هم لبخند می‌زد و می‌گفت: مرسی که گفتم.

حامد عنقا نیز در ادامه گفت: کتاب «محمد مسیح کردستان» بسیار مفصل است و زندگی شهید بروجردی را از زمان تولد تا شهادت توصیف می‌کند. در واقع نمی‌توان گفت که سراسر فیلم «غریب» اقتباس است.

در نشست خبری «وابل» از سوی تهیه‌کننده فیلم عنوان شد:

دنبال حرکت نوآورانه بودیم

نشست خبری فیلم سینمایی «وابل» به کارگردانی تورج اصلانی عصر روز پنجشنبه ۲۰ بهمن با حضور سپهر سیفی (تهیه‌کننده) و آزاده زارعی (یکی از بازیگران) و در غیاب تورج اصلانی کارگردان فیلم در سالن نشست‌های خانه رسانه (پردیس سینمایی ملت) با حضور خبرنگاران و با اجرای محمدرضا مقدسیان برگزار شد. در این نشست اعلام شد که تورج اصلانی به دلیل مشکلات فنی دیگرفیلیمش در بخش جشنواره جشنواره‌ها (بی سرزمین) نتوانست خود را به این نشست برساند.

دوست داشت در نشست باشد اما به دلیل مشکلات بین‌المللی فیلم، تهران نبودند سیفی ادامه داد: در عرصه سینما همیشه دنبال حرکت نوآورانه هستیم که حرفی برای گفتن داشته باشند. برای «وابل» هم احساس کردیم می‌تواند چنین زبانش باشد. اول سناریو را انتخاب کردیم و سپس دنبال کارگردان رفتیم. سناریوی این فیلم، اجتماعی است و به خانواده

به گزارش نشریه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، سپهر سیفی تهیه‌کننده در ابتدای این نشست گفت: به همه مردم ایران به دلیل زلزله پیش آمده در خوی تسلیت می‌گویم. همچنین در کشورهای سوریه و ترکیه شرایط اسفناک است. امروز که خدمت شما هستیم، همکاری از ما نیستند و در خوی مشغول خدمت رسانی هستند. کارگردان هم

آزاده زارعی درباره حضورش در نشست پرسشی و پاسخ فیلم «وابل» گفت: من به دلیل احترام به اصحاب رسانه و فیلمی که بازی کردم، اینجا هستم. این شغل من است و من پاسدار شغلم هستم. فکر می‌کنم نقش «نسرین» در این فیلم، نقش قابل‌قبولی بود و البته نقش به شدت سخت بود؛ یک زن مستقل و تنها که ما در جامعه، چنین زن‌هایی کم نداریم.

سیفی با بیان اینکه سینما نمی‌تواند همیشه با اتفاقات مثبت همراه باشد، تصریح کرد: برخی اوقات باید فضایی را نشان داد که امکان نقد را فراهم کند و قرار نیست همه چیز همیشه گل و بلبل باشد. تا امروز به همه قسمت‌ها توجه کردیم و قطعا به بازار خارجی هم نگاه می‌کنیم، اما اولویت ما بازار داخلی بوده است. اتفاقی که در فیلم می‌افتد این است که بحران و سیلی رخ داده و برخی بی‌خانمان شده‌اند. همه آنها باید تغییر موقعیت داده و خود را با شرایط جدید وفق دهند. فیلم «وابل» تلاش کرد نشان دهد تلاش برای تغییر می‌تواند شرایط را عوض کند.

این تهیه‌کننده سینما درباره ترکیب بازیگران فیلم نیز گفت: فرایند پیش تولید خیلی گسترده بود. چون روی بحث انتخاب بازیگر خیلی کار کردیم. نوید پورفرج بسیار خوب از پس نقش برآمد. ما درباره تمام بازیگران بسیار فکر کردیم و تمام عوامل با این فکر که بهترین اتفاق را رقم بزنند، انتخاب شدند.

تهیه‌کننده فیلم «وابل» در پایان درباره پرسشی در زمینه ضعف فیلمنامه، به تلاش توجیح‌آمیزی و همکاری فیلمنامه‌نویسش برای کیفی شدن فیلمنامه اشاره کرد.

او در ادامه اظهار داشت: ما تلاش کردیم فیلم را به جشنواره برسانیم و سعی می‌کنیم بعد از جشنواره و برای اکران اصلاحاتی در آن ایجاد کنیم. ناگفته نماند که این فیلم تماما با هزینه شخصی ساخته شده است و حتما در پروسه پخش فیلم مباحث فروش داخلی و خارجی و پخش وی او دی رخ خواهد داد. سیفی همچنین بیان کرد که درباره احتمال دریافت جایزه نظری ندارد، چون هر چه بگوید سلیقه شخصی است. باید منتظر ماند تا داورها نظرشان را اعلام کنند چون تلاش کرده‌اند تا در ساخت این فیلم بهترین اتفاق را رقم بزنند.

پرداخته است.

تهیه‌کننده «وابل» یادآور شد: بحرانی در این فیلم شکل می‌گیرد و بعد حل می‌شود. بحث خانواده، یک موضوع جهانی است و مختص ایران نیست. معتقدم موضوعی چون خانواده اگر با قصه‌ای دراماتیک همراه شود، می‌تواند مخاطب را جذب کند.

آزاده زارعی بازیگر فیلم نیز که در این نشست حضور داشت با اشاره به اینکه «وابل» برایش بسیار جذاب بود، گفت: فیلم‌نامه را که خواندم، من را جذب کرد و بعد از آن نقش «نسرین» بود که برایم خاص بود. سن شخصیت به من نمی‌خورد، تجربه مادری را نداشته‌ام و فرهنگ و جغرافیای «نسرین» با من متفاوت بود. به همین دلیل این نقش برایم چالش برانگیز بود.

او با اشاره به شرایط تولید فیلم «وابل» ادامه داد: تولید این فیلم دشواری‌های خاصی داشت. به عنوان مثال لوکیشن که خارج از تهران بود و باعث شد یک ایستگاه قطار متروکه را بازسازی کنیم که خیلی زمان برد. مورد بعدی این بود که فیلم شب‌کار بود و همین کار را سخت‌تر کرد، فیلم‌برداری در گرمسار بسیار سخت بود. هم آفتاب سوزان دیدیم هم سرمای شدیدی. تجربه کار با توجیح اصلی کار سخت اما بالارزش بود. تعامل خوبی داشتیم اما در برخی مواقع قبل از شروع سکانس به ما فیلمنامه داده نمی‌شد که چالش عجیب و غریبی بود. من همیشه باید فیلمنامه را بخوانم و به دیالوگ‌ها تسلط داشته باشم اما در فیلم «وابل» این طور نبود.

سپهر سیفی با بیان این که این فیلم مانند بسیاری از فیلم‌های اجتماعی، فضای آپارتمانی ندارد، گفت: سعی کردیم تجربه جدیدی خلق کنیم و معضل اجتماعی داشتن مسکن را مورد توجه قرار دهیم. نقد ناهنجاری را به صورت نقد شفاف در فیلم مطرح کردیم و «ماهی و گربه» مدل دیگری از فیلم بود. در تمام سال‌ها روی فیلم‌هایی کار و سعی کردیم فیلم درستی بسازیم و صرفا برای گیشه فیلم نسازیم.

تهیه‌کننده فیلم درباره گیشه این اثر توضیح داد: گفته می‌شود مردم با سینما قهر کردند و ما تلاش کردیم مخاطب را به سینما برگردانیم و امیدواریم با توجه به تبلیغات خوب، گیشه خوبی هم داشته باشیم.

برگزاری نشست «گل‌های باوارده» در ساعات پایانی روز نهم

مهرداد خوشبخت: «گل‌های باوارده» جزئی از سه گانه من است

نشست فیلم سینمایی «گل‌های باوارده» در سانس چهارم روز نهم چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر با حضور اهالی رسانه برگزار شد.

به لحاظ سطح شهرت هم تراز هم باشند. همه لوکیشن‌های فیلم در آبادان فیلمبرداری شد؛ دکورها را در آبادان زدیم و در شرایط شرعی و سخت کار کردیم.

خوشبخت درباره تاریخ جنگ و اینکه در آن دوران در آبادان بوده است یا خیر اظهار کرد: من در زمان جنگ به دنیا آمده‌ام و آن دوره در شیراز بودیم؛ اما با فضای جنگ در آن خطه آشنا هستم پدر خودم هم از بچه‌های جنگ است و درد مردم آبادان را در شروع جنگ و بعد از جنگ می‌فهمم.

محسن غفاری بازیگر فیلم نیز درباره حضور در

در این نشست مهرداد خوشبخت کارگردان، حیدر رحیمی و محسن غفاری (بازیگر)، سعید براتی (مدیر فیلمبرداری) و حسن ایزدی (مدیر جلوه‌های ویژه بصری) حضور داشتند.

مهرداد خوشبخت در ابتدای این نشست با اشاره به ایده شکل‌گیری این فیلم سینمایی بیان کرد: زمانی که فیلم قبلی را کار می‌کردم تحقیقات این فیلم را آغاز کردم و سوزه درآمد.

وی درباره نحوه انتخاب بازیگران و لوکیشن فیلم نیز توضیح داد: دوست داشتم بازیگران

بالاخره نکته هایی ممکن است از دست افراد در برود.

او درباره دیر رسیدن این فیلم به جشنواره عنوان کرد: تقصیر ما نبود که فیلم دیر رسید، اتفاقی بود که بین آدم های فنی و جشنواره رخ داد. نکته دیگر این است که فیلم تمام نشده بود و در این نسخه همه ایده های ما اجرایی نشد و باعث شد نسخه ای که دوست نداشتم را روی پرده ببینید.

کارگردان درباره موضوعات مورد نظر در فیلم خود تصریح کرد: «آبادان یازده شصت» و «گل‌های باورده» دو فیلم از سه گانه ای بود که می‌خواستیم درباره آبادان بسازیم که فعلا تا یک سال راضی نیستم دیگر فیلمی از این مجموعه را بسازیم.

خوشبخت در ادامه درباره ریتم کند فیلم عنوان کرد: باید باور کنید که من فیلم را به همراه شما دیدم و این فیلم آماده نبود.

او در پاسخ به انتقادها که دو شب پیش فیلم برای وزیر نمایش داده شده است گفت: فیلمی هم که نشان وزیر دادیم ناقص بود و به وزیر هم گفتم این فیلم هنوز یک و نیم ماه کار دارد.

کارگردان «آبادان یازده شصت» با اشاره به اینکه ساختن چنین فیلم هایی در کشور ما همتی می‌خواهد که گروه ما داشت، عنوان کرد: همه بچه‌هایی که اینجا می‌بینید با سختی کار را به سرانجام رساندند و اصلا سیستم ساخت فیلم بیگ‌پروداکشن وجود ندارد. یکی از مشکلات همیشگی من این است که بخشی از مسئولان ما واقع بین نیستند. واقع بین باشیم وقتی فیلمی دو ماه کار دارد بپذیریم که دو ماه کار دارد.

او در پایان گفت: این فیلم، فیلم آن زمان است. اینها که در فیلم نمایش داده شد افراد واقعی هستند، این گروه بعدا توییخ می‌شوند که گویی داشتند پالایشگاه را می‌زدیده‌اند.

کارگردان «گل‌های باورده» همچنین در این نشست در پاسخ به پرسشی با این موضوع که با توجه به رقابت سخت امسال دو نهاد بنیاد سینمایی فارابی و سازمان اوج، آیا فضاهای ایجاد شده سبب ایجاد خلل در داوری آثار خواهد شد، ترجیح داد سخنی نگوید و به «نمی‌دانم» اکتفا کند.

این فیلم سینمایی و دلیل حضورش گفت: من پروژه را خیلی دوست داشتم و از زمانیکه علاقه بازیگری در من به وجود آمد، دوست داشتم در یک فیلم جنگی بازی کنم. روزی هم که تست دادم با لهجه آبادانی تست دادم، اما در نهایت به من گفتند نقشی دارم که آبادانی نیست. نقشی بازی کردم که کم بود ولی دوستش داشتم و به نظرم به اندازه بود.

سعید براتی مدیرفیلمبرداری این فیلم سینمایی در ادامه با اشاره به اینکه نسخه‌ای که نمایش داده شد، باب میل ما نبود، توضیح داد: متاسفم که هیچ سینمای استانداردی نداریم. ما مجبور بودیم برای فیلمبرداری کل شهر آبادان را خاموش کنیم که امکان نداشت و مجبور شدیم فیلم را در روز فیلمبرداری کنیم و به شب تبدیل کنیم. خدا را شکر توانستیم فیلم آبرومندی داشته باشیم درحالیکه حجم زیادی از سی. جی و جلوه‌های بصری داشتیم.

ایزدی مدیر جلوه‌های بصری این فیلم نیز درباره بخش جلوه‌های ویژه این فیلم سینمایی عنوان کرد: این پروژه به لحاظ ویژوال افکت برای من سه پروژه بود و هر یک از اتفاقاتی که رخ می‌داد برای یک فیلم سینمایی کافی بود، اما همه این موارد با هم در این فیلم جمع شده بود. ما ۴۰۳ پلان داشتیم که عمده آنها جدی و پیچیده بود.

او در ادامه بحث اضافه کرد: دشوارترین کار به لحاظ پیچیدگی بخش سکاس تانکی بود، اما از لحاظ بصری چیزی که پیچیده به نظر می‌رسد سازه ای است که در پایان فیلم است.

خوشبخت در ادامه درباره سرمایه گذاری وزارت نفت در این پروژه بیان کرد: سعید سعدی به عنوان تهیه کننده حمایت بزرگی از پروژه داشت و اگر نبود فیلم تمام نمی‌شد. در این ماجرا از متخصصان شرکت نفت خیلی کمک‌های فنی گرفتیم.

این کارگردان سینما درباره دو قطبی تهران و آبادان به تعبیری یکی از خبرنگاران یادآور شد: ما کم فروشی کردیم؛ هرچند دوستان فارابی به ما تذکر داده بودند و گفته بودند از لهجه‌های مختلف استفاده کنیم. اصفهانی و همدانی داشتیم ولی

**آنها را دوست
داشتند**
تهیه‌کننده و
کارگردان:
محمد رضا رحمانی

شهرتاریک

را کارگردانی کرده است که فیلمبردار آن گروه بازیگران فیلم بودند. محمد رضا رحمانی تجربه ی حضور در جشنواره های متعدد سینمایی و کسب چند جایزه بین المللی را در کارنامه دارد. او در فیلم تازه اش علاوه بر کارگردانی، نگارش فیلمنامه و تهیه کنندگی آن را هم بر عهده داشته است. از دیگر نکات جالب توجه «آنها مرا دوست داشتند» این است که امیر حسین آرمان با بازی در این فیلم، نخستین حضور خود در جشنواره فیلم فجر را تجربه می‌کند. از دیگر بازیگران این فیلم می‌توان از امیر جعفری، نسیم ادبی و شهرام قائدی نام برد. مجموعه فیلم‌های محمد رضا رحمانی نشان می‌دهند که او سلیقه سینمایی متنوعی دارد و همین مسئله باعث می‌شود برای دیدن اثر تازه او کنجکاوی وجود داشته باشد.

محمد رضا رحمانی کارگردانی را خیلی زود و از سن ۱۴ سالگی با ساخت فیلم‌های سوپرهشت آغاز کرد. او اولین فیلم بلند سینمایی خود با نام «ستایش» (۱۳۸۵) را با بازی حسن پور شیرازی و خاطره اسدی و به تهیه‌کنندگی کیانوش عیاری مقابل دوربین برد. رحمانی دو سال بعد فیلم «دلخون» (۱۳۸۷) با موضوع قصاص را با بازی حامد یهداد و الناز شاکردوست کارگردانی کرد که ترکیب بازیگران و قصه درگیرکننده آن نام رحمانی را به عنوان فیلمساز جوان و آینده دار در سینمای ایران مطرح کرد. او توانست برای این فیلم سیمرغ بلورین بهترین فیلم های اول و دوم بیست و هفتمین جشنواره فیلم فجر را کسب کند. رحمانی همچنین اثری تجربه گرا با نام «گاهی»

(ایرج رحمانی) تهیه‌کننده اجرایی فیلم «آنها مرا دوست داشتند»:

این فیلم به شعار جشنواره نزدیک است

فیلم‌های اجتماعی و آثاری که در راستای ریشه‌یابی معضلات اجتماعی ساخته می‌شوند همیشه مخاطب را با خود همراه می‌کنند. این مساله از آن نظر برای سینمای ایران مهم است که این نوع آثار سهم به‌سزایی در ارتقای فرهنگی جامعه دارند و می‌توانند بخش بزرگی از جامعه مخاطب را درگیر موضوع خود کنند. در جدول نمایش فیلم‌های جشنواره فیلم فجر هر ساله تعدادی اثر درآندرام اجتماعی دیده می‌شود. چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر نیز از این موضوع مستثنی نبوده است. به طوری‌که بیشترین ژانر مورد استفاده در فیلم‌های این دوره، ژانر درام اجتماعی بوده است. یکی از این فیلم‌ها، فیلم «آنها مرا دوست داشتند» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی (محمد رضا رحمانی) است. به همین بهانه گفت‌وگویی با ایرج رحمانی تهیه‌کننده اجرایی این فیلم کرده‌ایم که می‌خوانید.

فیلم «آنها مرا دوست داشتند» اثری اجتماعی است و اصولاً فیلم‌های اجتماعی لایه‌های پنهان جامعه را

نشان می‌دهد؛ درباره این فیلم و هدفش صحبت کنید؟

این فیلم راجع به آسیب‌های اجتماعی و موضوعاتی است که در جامعه امروزه می‌تواند چالش برانگیز باشد. خیلی وقت‌ها شده است که در کلان شهری مانند تهران اتفاقی افتاده است که به راحتی از آن گذشته‌ایم. در این فیلم درباره موضوعاتی همچون ناپاوری و رحم اجاره‌ای صحبت می‌شود. در این کار چند قصه به صورت موازی روایت می‌شود. مهم‌ترین نکته‌ای که این فیلم درباره آن صحبت می‌کنند این است که ارزش‌های اخلاقی تحت هر شرایطی حفظ شود؛ فیلم «آنها مرا دوست داشتند» بسیار به شعار جشنواره فیلم فجر که همان اخلاق، امید و آگاهی بخشی است نزدیک است.

این فیلم جزو فیلم‌های راه یافته در بخش سودای سیمرغ است درباره این حضور توضیح دهید و درباره

همکاریتان با (محمد رضا رحمانی) برای مان بگوئید؟

با محمد رضا رحمانی همکاری قبلی داشته‌ام. او در دوره‌های گذشته جشنواره فیلم فجر با فیلم «گاهی» در این جشنواره حضور داشت و این فیلم همکاری دوم ما باهم است. یکی از اتفاق‌های مهم برای ما حضور در جشنواره فیلم فجر بود.

و برای همین موضوع تمام تلاشمان را کردیم تا این کار به جشنواره برسد. این حضورمان را به فال نیک می‌گیرم و می‌توانم بگویم جزو اولین گروه فیلمسازانی هستیم که فیلم‌مان را به دفتر جشنواره رساندیم. متأسفانه این فیلم در روزهای اول جشنواره دچار ممیزی شد به همین دلیل کمی مراحل فنی‌اش طول کشید، به همین دلیل کیفیت خروجی کار پایین آمده است. امیدوارم این ملاحظات درای دادن به این فیلم دیده شود.

در این فیلم از بازیگران جدید استفاده شده است؛ در این زمینه و نیز حضور «امیرحسین آرمان» در این کار

توضیح دهید؟

پیش تولید این فیلم ۸ ماه طول کشید و در این مدت با بسیاری از بازیگران صحبت کردیم. تا در نهایت بتوانیم کست بازیگران را با حضور بازیگران جدید و صاحب نام داشته باشیم در نهایت به «امیرحسین آرمان» به عنوان یکی از نقش‌های اصلی رسیدیم. همیشه دوست داشتم تا کل بازیگران این کار با افراد جدید بندهم اما متأسفانه به جایی رسیده‌ایم که سینماداران و اسپانسرها روی اسم افرادی که در فیلم حضور دارند، بسیار تأکید دارند و برایشان توانمندی بازیگران چندان مهم نیست. ما در این فیلم از چند بازیگر نامی استفاده کردیم، البته که آرمان به نقشی که در فیلم داشت بسیار نزدیک بود.

سینما تروپل
کارگردان:
محمدعلی باشه
آهنگر
تهیه‌کننده:
سید حامد حسینی

عشق و خون

باشه آهنگر فعالیت حرفه‌ای خود در بازیگری را با حضور روی صحنه تئاتر آغاز کرده‌اند. عموماً فیلم‌های باشه آهنگر روایت‌های متفاوت و غیر کلیشه‌ای از زمان جنگ ارائه می‌دهند و نگاه او بیشتر به زوایای نادیده زمان جنگ است و به همین دلیل درباره فیلم تازه او و نوع روایتش کنجکاوی زیادی وجود دارد. علیرضا زرین‌دست مدیر فیلمبرداری صاحب سبک سینمای ایران، فیلمبرداری «سینما متروپل» را بر عهده داشته است و محمدعلی باشه‌آهنگر به همراه فرزندش حامد باشه‌آهنگر فیلمنامه این فیلم را به نگارش درآورده‌اند. این فیلم از جمله تولیدات بنیاد سینمایی فارابی در جشنواره امسال است. در این فیلم بازیگرانی چون رضا کیانیان، مهتاب نصیرپور، محبتی پیرزاده، نوشین مسعودیان، هومن برق نورد، پریوش نظریه، حسین باشه آهنگر، شهاب عسگری، فرید قبادی حضور دارند و تهیه‌کنندگی این فیلم مانند اثر قبلی محمدعلی باشه آهنگر بر عهده سید حامد حسینی بوده است.

«سینما متروپل» جدیدترین ساخته

محمدعلی باشه آهنگر فیلمساز مطرح سینمای دفاع مقدس است. او فارغ التحصیل رشته سینما از دانشکده سینما و تئاتر دانشگاه هنر تهران است و خود در زمان جنگ تحصیلی در شهر آبادان حاضر بوده است. باشه‌آهنگر تاکنون آثار زیادی درباره وقایع جنگ ساخته است و در ادوار پیشین جشنواره فیلم فجر جوایزی چون بهترین کارگردانی و بهترین فیلمنامه را برنده شده است. باشه آهنگر آخرین بار با فیلم «سرو زیر آب» در دوره سی و ششم از جشنواره فیلم فجر حاضر بوده است که برای آن موفق شد جایزه بهترین فیلم از نگاه ملی را به دست آورد. آن‌طور که پیداست «سینما متروپل» به ماجرای راه‌اندازی سینمای متروکه متروپل آبادان در زمان جنگ می‌پردازد و در خلاصه‌ای که عوامل این فیلم منتشر کرده‌اند، آمده است: «قصه سینما در حصر...». نکته جالب در خصوص این فیلم این است که اغلب بازیگران جدیدترین ساخته

وقتی سینما جان می‌گیرد

امروزه هفتمین فیلم محمدعلی باشه آهنگر در سینمای رسانه جشنواره چهل و یکم رونمایی می‌شود

محمدعلی باشه آهنگر از جمله فیلمسازانی است که در مورد وقایع جنگ میان ایران و عراق و مصائب موجود در حین و پس از آن با نگاهی جزئی‌نگر و دقیق آثار مهم، اثرگذار و ماندگاری را مقابل دوربین برده است. او خود زمان جنگ در شهر آبادان حضور داشته و به همین دلیل وقایع جاری در این شهر پر التهاب را با تمام وجود احساس کرده است. تاثیر این ماجرا در ذهن و قلب باشه آهنگر چنان عمیق و ماندگار بوده است که در تمام آثاری سینمایی که خلق کرده، ردی پررنگ از جنگ و مسائل مربوط به آن وجود دارد. از جمله ویژگی‌های ممتاز و متفاوت آثار باشه آهنگر نسبت به سایر فیلمسازان فعال در حوزه دفاع مقدس این است که او عموماً قصه‌هایی را برای کارگردانی انتخاب می‌کند که به شدت بکر و دست اول بوده و بسیاری از افراد هیچ پیش زمینه ذهنی نسبت به آن ندارند. دو فیلم آخر باشه آهنگر به نام‌های «ملکه» و «سرو زیرآب» گواهی بر این مدعا هستند. «جنگ» در فیلم‌های باشه آهنگر در واقع زمینه و بستری برای درام پردازی و پیشبرد قصه است و هیچگاه نقش محوری ندارد. او از ظرفیت‌های دراماتیک این واقعه نهایت استفاده را برای خلق درام برده اما اجازه تسلط آن بر قصه اصلی را نمی‌دهد. از دیگر ویژگی‌های آثار باشه آهنگر، خلق

قهرمان از میان مردم عادی است که وضعیت جنگی باعث می‌شود آن‌ها در موقعیتی قرار گیرند که برای آرمان‌های شخصی یا ملی خود به عمل قهرمانانه دست زنند. همچنین باشه آهنگر در کارگردانی آثارش امضای شخصی خاص خود را داشته و دارای سلیقه و نگاه منحصر به فرد است که باعث می‌شود میان آثار او در زمینه دفاع مقدس با سایر فیلم‌های مربوط به این حوزه تفاوتی چشم‌گیر وجود داشته باشد. او زمان زیادی را صرف شکل‌گیری جزئیات موجود در فیلم هایش می‌کند و این رویکرد در تمام المان‌های آثارش از متن تا تصویر قابل‌ردیابی است. محمدعلی باشه آهنگر با جدیدترین ساخته خود «سینما متروپل» در جشنواره چهل و یکم حاضر است. شنیده‌ها حاکی از آن است که این فیلم از متفاوت‌ترین آثار کارنامه کاری او است. باشه آهنگر در «سینما متروپل» به تلاش عده‌ای برای راه‌اندازی سینمای متروک شهر آبادان یعنی متروپل پرداخته و از خلال این داستان نقی تحلیلی به تاریخ سینمای ایران زده است. باید دید «سینما متروپل» چه جایگاهی در مجموعه آثار این فیلمساز پیدا می‌کند و ماجرای فیلم تازه او چه نسبتی با جنگ تحمیلی داشته و تا چه اندازه بازتاب دهنده نگاه او نسبت به این دوران است.

ادبیات تهاجمی را از سینما حذف کنیم

مصطفی محمودی
منتقد و مدرس دانشگاه

این روزها و ماه‌ها رفتار سینماگران ما شده عین قانون سوم نیوتون؛ قانونی که به عمل و عکس العمل معروف است و می‌گوید: هر عملی را عکس‌العملی است، مساوی آن و در جهت خلاف آن این قانون به قانون کنش و واکنش هم معروف است و البته عکس‌العمل بسیاری از اهالی خانواده سینما به عمل اعضای دیگری از همان خانواده برخلاف قانون نیوتون نه تنها مساوی نیست که چندین برابر مغرب‌تر از عمل یاد شده است. اگر بخواهم مثال بزنم تا انتهای همین نشریه روزانه می‌توانم مثال‌های زیادی از این دست رفتارها برایتان ذکر کنم. طرف می‌گوید به جشنواره نمی‌آیم دیگری می‌گوید اگر اینطوری می‌خواهی بازی کنی پس بچرخ تا بچرخیم گروهی دیگر دم از تحریم می‌زنند. آن دیگری برخی مسائل فیزیولوژیکی را به تحریم ربط می‌دهد و گروه مقابل را به سخره می‌گیرد. عزیزی را به هر دلیلی جایگزین عزیز دیگری در یک بخشی می‌کنند برخی به حمایت از فرد جایگزین شده و عده‌ای به طرفداری از فرد معزول، روبروی هم دوئل قلمی و کلامی می‌کنند. یکی دلش می‌خواهد به سینمای رسانه‌ها بیاید و ساعاتی را در جمع اهالی رسانه سپری کند دیگری با انواع مصاحبه و استوری و پست و یادداشت اینستاگرامی و مجازی و حقیقی به تندترین شکل ممکن برای طرف خط و نشان می‌کشند. نکته قابل‌تامل در این

میان فراموش شدن برخی ارزشهاست که هم در آموزه‌های دینی ما و هم در فرهنگ رفتاری و اخلاقی ما بارها و بارها به آن توصیه شده؛ ریش سفیدی، صبوری، نکشاندن موضوعات و مشکلات داخل خانواده به بیرون از خانه و... که کاملاً از یادها رفته و فضا را تبدیل به میدان جنگی کرده که هر که بیشتر زد و بیشتر گفت و بیشتر نوشت و بیشتر بی احترامی و توهین کرد برنده است و لاغیر و متأسفانه این آش به قدری شور شده که بسیاری از افراد بی ربط با موضوع یا حاشیه‌نشینان نیز آستین بالا زده و به میدان آمده‌اند تا خودی نشان دهند و در این جنگ حیثیتی گوی سبقت را از سایرین برابند و آن چیزی که در این مهلکه فراموش شده، آسیب‌هایی است که در نتیجه اینگونه رفتارها و برخوردها متوجه سینمای ایران شده و فاصله عامه مردم را روز به روز با سینما و سینماگران ایران بیشتر و بیشتر خواهد کرد.

من مصلح اجتماعی نیستم، خطیب هم نیستم معلم اخلاق هم نیستم. قصدم نصیحت کردن هم نیست اما به‌عنوان کسی که بیش از ۳۰ سال عمرش را در حوزه روزنامه‌نگاری و رسانه وقف سینمای ایران کرده این حق را دارم تا به همه طرفین دعوا هشدار بدهم که استمرار اینگونه رفتارها در کوتاه مدت زیان‌های بسیاری را متوجه سینما و سینماگران خواهد ساخت. پس تا دیر نشده ادبیات تهاجمی را از رفتار و گفتارشان حذف کنید. از ما گفتن بود. دیگر خودتان می‌دانید و سینمای‌تان.

پرواز سیمرغ بر مدار مرزها

محمد عرفان صدیقیان

پنجمین روز نمایش آثار بخش بین الملل روز گذشته در پردیس سینمایی ملت پیگیری شد و دو فیلم «نمی خواهم خاک باشم» به کارگردانی ایوان لوونبرگ و فیلم «افسانه پریان» به کارگردانی الکساندر سوکوروف روی پرده رفت.

ماندن در تاریکی

در نخستین سانس و از ساعت ۱۷:۳۰ فیلم «نمی خواهم خاک باشم» به نمایش درآمد. کارگردان این فیلم ایوان لوونبرگ، تا کنون دو بار برنده جایزه صندوق ملی فرهنگ و هنر (FONCA) و یک بار برنده جایزه صندوق هوپرت بالز برای توسعه اولین فیلم خود، «اخته» (۲۰۱۲) شده است. آخرین فیلم کوتاه او با عنوان «مواجهه» در سال ۲۰۱۹، برنده جایزه جشنواره موریلا و نامزد جوایز اسکار مکزیک (آریل) شد. او بیش از ۲۰ جایزه بین المللی در کارنامه دارد. این و دومین حضور بین المللی این فیلم است و او پیش از این حضور در جشنواره بین المللی فیلم قاهره را تجربه کرده است. داستان فیلم از این قرار است که فردی به نام «بگو» تصمیم گرفته برنامه های زندگی خود را برای انجام وظایف خانه رها کند. او بی حوصله زندگی می کند و از بی اهمیت بودن می ترسد، اما ممکن است همه چیز از زمانی تغییر کند که گروه مراقبه ای که او در آن شرکت می کند، یک فاجعه بزرگ را اعلام کند: ۳ روز تاریکی... داستان متفاوت این فیلم از نقاط قوت آن به شمار می رود و به دلیل ساختار خاصی که دارد احتمالاً فرصت حضور در جشنواره های مختلفی را به دست خواهد آورد. در این فیلم بازیگرانی چون بگو ساینز، آناهی آلوه، آگوستینا کوئینچی، جی سی مونتس رولدان، ادواردو آزوری حضور دارند.

رد تاریخ روی سلولوئید

«افسانه پریان» به کارگردانی الکساندر سوکوروف فیلمساز شهیر روسی، عنوان فیلم دومی بود که روز گذشته و از ساعت ۲۰ در سینمای رسانه به روی پرده رفت. سوکوروف یکی از فیلمسازان کلاسیک سینمای بین المللی است. فیلم های او در جشنواره های مطرح دنیا به نمایش درمی آید و سبک خاص او، نقطه عطفی برای سینمای جهان است. این فیلم پیش از این در جشنواره های معتبری چون جشنواره فیلم لوکارنو ۲۰۲۲ و جشنواره فیلم روتردام ۲۰۲۳ نیز حاضر بوده است. او فیلم های مطرحی چون «مادر و پسر»، «پدرو پسر»، «کشتی روسی»، «خورشید»، «ثور» و «فاوست» را در کارنامه دارد. فیلم «فاوست» او در جشنواره فیلم ونیز برنده جایزه شیر طلایی شده است. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: «روزی روزگاری دو لوگرد بودند... نه... سه... نه، چهار تا... اما دیگرانی نیز بودند که خیلی متفاوت بودند... من آنها را می شناختم. برای مدت طولانی. خیلی سال. بعد از آن اتفاقی افتاد و آنها ناپدید شدند». حضور فیلمساز معتبری چون او در جشنواره باعث شد تعداد بیشتری برای تماشای این فیلم وارد سالن سینما شوند. در این فیلم شخصیت های تاریخی چون جوزف استالین، آدولف هیتلر، بنیتو موسولینی، وینستون چرچیل به تصویر کشیده شده اند. بعد از حدود یک دهه بخش بین الملل جشنواره فیلم فجر به صورت مشترک با بخش ملی برگزار می شود. برنامه نمایش فیلم ها به صورت روزانه از طرف جشنواره اعلام می شود و فرصت تماشای این آثار برای اهالی رسانه و منتقدان در پردیس سینمایی ملت وجود دارد.

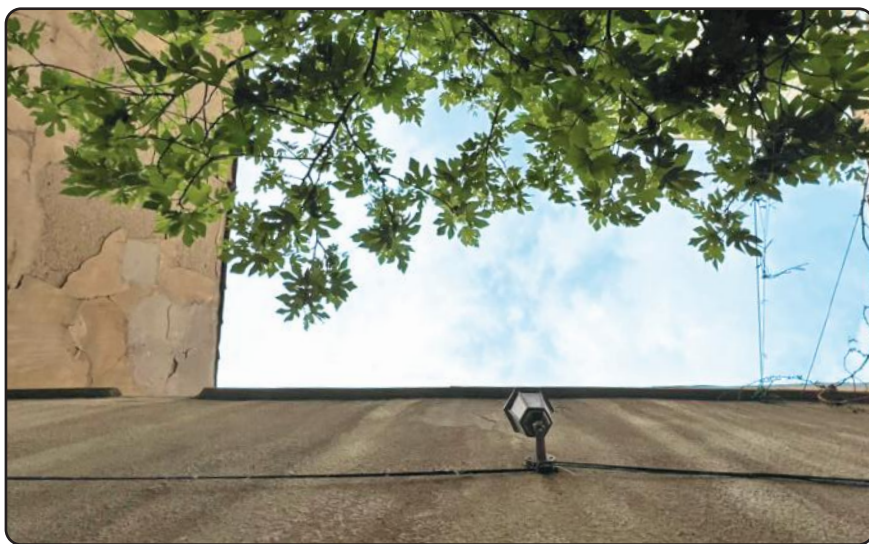

مهدی بخشی مقدم، کارگردان مطرح کرد:

هشدار «خونه مامان شکوه» درباره اعتیاد

محمدعرفان مدیقیان

جشنواره فیلم فجر با بخش‌های جنبی مانند مستند معنا پیدا می‌کند و این یعنی جشنواره فیلم فجر، محلی برای ارائه انتفال تجربه بین نسل‌های مختلف فیلمسازی در بخش‌های مختلف مانند مستند، کوتاه، تجربی و... است. سینمای مستند در جشنواره فیلم فجر جایگاه خودش را دارد، یکی از فیلم‌های مستند راه یافته به این بخش جشنواره فیلم «خانه مامان شکوه» به کارگردانی «مهدی بخشی مقدم» است.

این کارگردان بیان کرد: «درباره این فیلم با «مهدی شاه‌محمدی» صحبت‌هایی کردیم و طی صحبت‌هایی که با انجمن مرکز گسترش داشتیم قرار شد تا فیلمی درباره کم شدن سن اعتیاد بسازیم؛ طبق آمار که در این فیلم نیز گفته می‌شود، ۹۰ درصد افرادی که به بیماری اعتیاد مبتلا می‌شوند دیگر نمی‌توانند از دامان این بیماری رهایی پیدا کنند به همین دلیل تصمیم گرفتیم این مستند را بسازیم.» او در پایان به این نکته اشاره کرد: «حضور در جشنواره فیلم فجر برایم از این جهت مهم بود که در این رویداد سینمایی تمام فیلم‌ها دیده می‌شوند و برایم مهم بود تا این فیلم که حاوی حرف‌های مهمی است، مورد توجه قرار بگیرد.»

«بخشی مقدم» کارگردان فیلم «خانه مامان شکوه» درباره ساخت این مستند به فجرنامه ۴۱ گفت: «این فیلم درباره تعدادی دختر نوجوان است که در کمپی به نام «مامان شکوه» هستند و برای ترک اعتیاد به آنجا می‌روند و هرکدام از آن‌ها قصه‌های متفاوتی دارند. این فیلم درباره قصه این دخترهاست.»

او با اشاره به اینکه پروسه تولید این فیلم یک سال طول کشید، بیان کرد: «پروسه پیش تولید این فیلم ۶ ماه نیز طول کشید، البته باید بگویم که زمان زیادی طول کشید تا بتوانیم اعتماد آنها را جلب کنیم که بخواهند در این مستند حضور داشته باشند.»

مستند

فرشاد افشین پور کارگردان مستند «دنیای وحشی زاگرس»:

مستندی برای استعداد مغفول مانده زاگرس

بسیاری از فیلم‌های بلند سینمایی سوژه‌هایشان را از فیلم‌های مستند گرفته‌اند و همین موضوع نشان دهنده این است که سینمای مستند بازوی کمکی سینمای بلند است. جشنواره فیلم فجر هر ساله طی ده روز ماراتن سینمای بلند، کوتاه و مستند را در معرض قضاوت قرار می‌دهد. یکی از فیلم‌های راه یافته در بخش مستند چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر «دنیای وحشی زاگرس» به کارگردانی «فرشاد افشین پور» است.

مانده‌اند، تصمیم گرفتم تا این مستند را بسازم تا بلکه بتوانم از این طریق حرفم را به گوش مخاطبان برسانم و با این مستند گوشه‌ای از آنچه در این منطقه رخ می‌دهد را به تصویر بکشم، زمانی که ایده این کار را نوشتم، با خیلی‌ها مشورت کردم و آن‌ها مهر تایید به این اثر زدند.

این کارگردان با اشاره به اینکه جشنواره‌ها می‌توانند در ارتقای سینما تاثیر داشته باشند، گفت: «هرسال در این جشنواره فیلم مستندم را می‌فرستم و معتقدم که برای اینکه دنیای مستندسازی‌ام را ارتقا دهم و با ایده‌ها و نگرش جدید روبه‌رو شوم، لازم است در این جشنواره شرکت کنم. جشنواره فیلم فجر محلی برای عرضه محصولات تمام فیلمسازان ایرانی است و این جشنواره باید تا قامت سینمای ایران ادامه پیدا کند».

«فرشاد افشین پور» کارگردان مستند «دنیای وحشی زاگرس» درباره ساخت این مستند به فرژنامه ۴۱ گفت: «ایده اولیه این مستند به ۱۱ سال قبل که به طبیعت و حیات وحش علاقه پیدا کردم برمی‌گردد. قبل از این برای استان‌های مختلف مستند ساختم، به طور مثال مستند «زندگی در قلب تهران» که کاری برای حیات وحش تهران بود و مستند «پرندگان در سرزمین برف و آفتاب» که درباره پرندگان استان کهگیلویه و بویراحمد بود. حاصل تمام این تجربیات در این سال‌ها مستند دنیای وحشی زاگرس شد».

او با این تاکید بر اینکه مستند «دنیای وحشی زاگرس» به اصالت برمی‌گردد، گفت: «زمانی که دیدم مناطق زاگرس‌نشین با تمام استعدادهایشان مغفول

نشریه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

گفت و گو

مرکزی

مریضخانه

فیلم کوتاه

گفت‌وگو با وحید و نوید نامی کارگردانان «مریضخانه مرکزی»

خبری که به فیلم تبدیل شد

«فیلم کوتاه» یکی از محصولات بصری مهم و جریان‌ساز در دنیای جدید محسوب می‌شود و به همین دلیل دیگر به‌سختی می‌توان تولیدات این حوزه را نادیده گرفت. یکی از فیلم‌های کوتاه حاضر در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، فیلم «مریضخانه مرکزی» است. داستان «مریضخانه مرکزی» با خروج غده‌ای بدخیم و حجیم از بدن یک بیمار صاحب‌منصب در شهری فرضی آغاز می‌شود؛ غده‌ای که خروجش شرایطی بحرانی را برای شهر رقم می‌زند و همه را به این فکر می‌اندازد که چه باید کرد؟ به همین بهانه گفت‌وگویی با برادران نامی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

خیلی راحت ترمی توانیم آوانگارد باشیم و به موضوعات مختلف بپردازیم و به نوعی دست هنرمند خیلی بازتر است ولی سینمای بلند قضیه کمی جدی‌تر است و همین‌جا بودن از آوانگارد بودن و تجربی‌تر بودن کار کم می‌کند.

جشنواره فیلم فجر چند سالی است که بخش فیلم کوتاه به جشنواره بازگشته است به نظر شما حضور این بخش و فیلم‌ها چه تاثیری می‌تواند در آینده فیلم‌ها داشته باشد و چه کمکی می‌تواند به سینمای کوتاه بکند؟

نوید نامی: من فکر می‌کنم در همه جشنواره‌های معتبر دنیا فیلم کوتاه در کنار فیلم‌های بلند اکران می‌شود. شاید به لحاظ تعداد سینمای اکران کننده کمتر از فیلم بلند باشد یا روزهای کمتری برای نمایش آثار کوتاه اختصاص دهند ولی این دو گونه سینمایی غیر قابل تفکیک هستند و همیشه در کنار هم بودند و بر یکدیگر تاثیر می‌گذارند.

وحید نامی: تاثیری که سینمای کوتاه بر سینمای بلند می‌گذارد بسیار مهم و مطلوب است چون این جسارت و تجربه را به سینمای بلند منتقل می‌کند و این اتفاق مهمی است و ما امسال هم شاهد حضور فیلمسازانی هستیم که قبلاً فیلم کوتاه می‌ساختند و حتی در بخش کوتاه جشنواره فجر هم حضور داشتند و امسال فیلم بلند ساختند.

ایده فیلم «مریضخانه» مرکزی چطور به ذهن شما رسید و چطور تصمیم به ساخت آن گرفتید؟

وحید نامی: من و برادرم خیری خواندیم درباره اینکه غده بزرگی از شکم یک نفر بیرون کشیده شده است. این خبر برای ما بسیار جالب بود به همین دلیل راجع به آن صحبت کردیم و به این فکر می‌کردیم که اگر این فرد، یک شخصیت معروف بود چقدر می‌توانست موضوع جالب و چالش برانگیزی باشد. تخیل پردازی در مورد این خبر همینطور ادامه پیدا کرد تا اینکه تبدیل به فیلمنامه شد.

فرایند نگارش این فیلم چقدر زمان برد پیش تولیدش چقدر زمان برد و چند روز فیلمبرداری کردید؟

نوید نامی: نگارش فیلمنامه دوسه روز طول کشید البته دوباره هم بازنویسی کردیم. پیش تولید کمی طولانی شد به این دلیل که لوکیشنی که مدنظرمان بود بیمارستان جناامیان در اطراف شهر تبریز بود که حالا به نوعی متروکه شده است. گرفتن مجوز برای فیلمبرداری در این محل سخت بود. علاوه بر این تعداد بازیگران مان زیاد بود به همین دلیل پیش تولید حدود یک ماه و نیم زمان برد.

چه تفاوتی بین مدیوم فیلم کوتاه و فیلم بلند وجود دارد؟ چقدر بین این دو تفکیک قائل هستید؟

نوید نامی: فیلم کوتاه خیلی تجربی‌تر است. در فیلم کوتاه

فجر با جایزه شروع نشد

هنوز داور و جایزه‌ای نداشت و بخش سینمای حرفه‌ای بصورت غیر رقابتی برگزار می‌شد و تنها رقابت در بخش سینمای آماتور در جریان بود که نهایتاً به برگزیدگان دیپلم افتخار جشنواره اهدا شد و در واقع جشنواره فجر، از دور دوم جشنواره در بهمن ماه ۱۳۶۲ جایزه‌دار شد.

جشنواره اول فیلم فجر، با وجود حملات موشکی گاه و بیگاه دشمن یعنی و در زمستانی سرد و بارش شدید برف در جریان بود.

استقبال پر شور و کم نظیر، صف‌های طولانی گیشه تا خیابان احمد قصیر و سانس‌های فوق العاده ۱۱ شب تا ۱ و ۳ صبح روز بعد... یادش بخیر.

در طبقه دوم سینما شهرقصه علاقمندان به‌طور خودجوش پیرامون کم و کیف فیلم‌های حاضر در جشنواره مرتباً گپ و گفتگو داشتند. به راستی صف‌های طولانی خرید بلیط که از مقابل گیشه تا دانشکده اقتصاد ادامه داشت، همه را به وجد آورده بود و خود گویای روزهای پر رونق سینمای ایران عزیزمان بودند. حاضران در صف از شدت سرما و بارش برف، لباس گرم و حتی پتو همراه داشتند. این حضور واقعی و پر هیجان، همگی نشان از شوق و شور غیر قابل وصف و مشتاق سنتونی اولین رویداد جشنواره فیلم فجر بودند. حضوری که در سرمای بهمن ۶۱ دل‌اهالی سینما را گرم و امیدوار می‌کرد و چرخ و چرخ سینمای روزگار تازه را روشن تر...

یاد تمام بزرگان سفر کرده گرامی

بهمن ۱۳۶۱ اولین جشنواره فیلم فجر با دبیری آقای حسین و خشوری عزیز، که امیدوارم هر کجا هستند در نهایت صحت و سلامت باشند، در سینما

محمد سعیدی، دبیر مرکز ملی سینما کشور و سرورقصه

شهر فرنگ و شهرقصه خدمتگزار مردم و شیفتگان سینما بودم. سال اول جشنواره همزمان با جنگ ایران و عراق و التهابات فضای پس از انقلاب ۵۷ بود و بزرگان سینما و جوان ترها همگی جمع. هنرمندان جوان و تازه کاری که در دل جشنواره و در دوره‌های بعد به سینماگران خوشنام توانمند و کارآزموده بدل شدند.

جشنواره بسیار پر شور بود و حضور فیلم‌هایی چون: "سفیر" به نویسندگی و کارگردانی مرحوم فریبرز صالح، فیلم "اشباح" به نویسندگی، تهیه و کارگردانی مرحوم رضا میرلوحی، فیلم "حاجی واشنگتن" به نویسندگی و کارگردانی مرحوم علی حاتمی، فیلم‌های "برنج خونین" به کارگردانی و خونبارش" به نویسندگی و کارگردانی امیر قویدل از بزرگان سینما که آسمانی شدند و همچنین آثاری چون: فیلم "خطر قرمز" به نویسندگی و کارگردانی مسعود کیمیایی و فیلم "مرگ بزدگرد" به نویسندگی، تهیه و کارگردانی بهرام بیضایی و البته سایر فیلم‌های حاضر مورد استقبال کم نظیر علاقمندان قرار گرفت.

جشنواره ای که در بدو تولد و آغاز راه

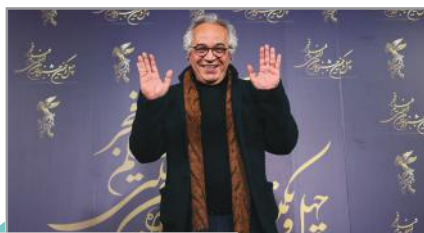

فتوگال ونشست خبری فیلم «در آغوش درخت»

فتوگال و نشست خبری فیلم «غریب»

فتوکال ونشست خبری فیلم «وابل»

فتوکال ونشست خبری فیلم «گلهای باورده»

حواشی جشنواره در سینمای رسانه

نشریه چهل و یکمین جشنواره بین المللی فیلم فجر

گزارش تصویری

رغبة عارمة لتطوير التعاون السينمائي

تقرير

اصلاح مهرجان فجر السينمائي الدولي الرابع عشر

تستمر فعاليات النسخة الحادية والأربعين لمهرجان فجر السينمائي الدولي بتألق وحضور بارزين، وبمشاركة كوكبة من السينمائيين والفنانين الإيرانيين ومن عدد من الدول على رأسها تونس وروسيا ولبنان وسوريا والعراق، وفيما إكتظت دور السينما المُخصصة لأفلام المهرجان بعشاق السينما لمشاهدة نخبة الأفلام الإيرانية والأجنبية لهذا العام والتي تُعرض لأول مرّة، تتعقد فعاليات هذه التظاهرة البارزة في جميع المحافظات الإيرانية الـ٣١، ليقدّم المهرجان عروضة الفريدة لجميع عشاق السينما في إيران والعالم.

وفي إطار اليوم التاسع من فعاليات مهرجان فجر السينمائي حافظت التظاهرة على تألقها، ولاحق رغبة عارمة من قبل الوفود المشاركة لتطوير التعاون السينمائي مع إيران، وتكتفت اللقاءات والإتماعات الهادفة بين مدراء المهرجان ورئيس المنظمة السينما الإيرانية مع الوفود الأجنبية المشاركة، حيث إنقضى رئيس منظمة السينما الإيرانية محمد خزاعي يوم أمس،

وفدًا من تونس يضم عدداً من نخبة الفنانين والسينمائيين التونسيين من ضمن الممثلة التونسية البارزة وحيدة الريدي، وبحث معهم تطوير العلاقات بين الجانبين، في حين شدّد الوفد التونسي على أهمية تنمية العلاقات في المجال السينمائي مع إيران، والإستفادة من خبرات الجمهورية الإسلامية الإيرانية في المجال السينمائي.

روسيا وإيران.. نحو تطوير التعاون السينمائي

في السياق، أعلن مندوبو اتحاد صانعي الأفلام الروس، لدى لقائهم مع مدير مهرجان فجر السينمائي، عن إمكانية التعاون مع إيران في مجال إنتاج الأفلام والرسوم المتحركة، ووفقا للمقر الإعلامي لمهرجان فجر السينمائي الدولي الأربعين، التقى ألكسندر سولومونو المنتج وعضو اتحاد صانعي الأفلام الروس ومدير المهرجانات السينمائية الدولية في هذا البلد، إلى جانب ممثلين عن اتحاد صانعي الأفلام الروس، مع مجتبی أمیني مدير مهرجان فجر.

في بداية هذا اللقاء، خاطب مجتبی أمیني الوفد الروسي قائلاً: نحن سعداء بتواجدكم معنا ومشاركتكم في مهرجان فجر، لدينا علاقة جيدة جداً مع روسيا. في المستقبل، نأمل أن يكون لدينا تفاعل أقوى في مجال الثقافة والسينما. نأمل في تحقيق منتجات مشتركة في صناعة السينما الإيرانية والروسية في المستقبل. حدث هذا في السنوات الماضية وكان لدينا إنتاج مشترك مع روسيا ومن أمثلته فيلم "إستراجاع" للمخرج علي غفاري وتم تسجيله في روسيا، يسعدنا وجودكم في المهرجان وسوق الأفلام، ونحن مستعدون لأي نوع من التعاون في صناعة السينما مع روسيا.

آفاق واسعة للتعاون السينمائي

علاوة على ذلك، شكر الكسندر سولومونو مسؤولي المهرجان على استضافتهم، وقال: لقد حدث الوضع بطريقة تمكنا أنا وإيفان من السفر إلى إيران مرتين في الشهرين الماضيين. المحادثات في هاتين الجولتين تتقدم ونأمل أن تكون لها نتائج إيجابية، يسعدنا أننا تمكنا من تقديم ممثلين في مجال الرسوم المتحركة والسينما إلى إيران في شكل الوفد الحالي. بصفتنا اتحاد صانعي الأفلام في الاتحاد الروسي، نحن أكبر مؤسسة سينمائية متخصصة في روسيا، ومع أكثر من ٥٠٠٠ عضو نشط في مختلف المجالات، يمكننا مواصلة تعاوننا معكم على أعلى المستويات المهنية، وأعرب ألكسندر سولومونو عن أمله في زيادة التعاون مع إيران في المجال السينمائي، وقال: أعتقد أن وجودنا في مهرجان فجر الحادي والأربعين هو فرصة فريدة لتكون قادرين على تعزيز التقارب وتحسين تعاوننا في مجال السينما والرسوم المتحركة.

وأضاف: في الرحلة السابقة، أعلنت أن اتحاد صانعي الأفلام الروس يطور مشروعين عريضين في منطقة أوراسيا. إحدى هذه الخطط هي أكاديمية صانعي الأفلام الأوراسيين والأخرى هي قمة صانعي الأفلام في حوض بحر قزوين. نحن سعداء للغاية بوجود إيران معنا في

أكثر المهرجانات شهرة

وفيما أعرب عن إرتيابه لحضور المخرجين السينمائيين الماليزيين في مهرجان فجر السينمائي، قال خزاعي: بمعرفتي النسبية بمهرجان الفيلم الماليزي أعلم أنه أحد أكثر المهرجانات شهرة في جنوب شرق آسيا. يسعدنا أن يكون لدينا مزيد من التعاون في مجال إقامة المهرجانات وإرسال الأفلام وعلاقات الحكام ومجالات السينما الأخرى. تخطط منظمة السينما الإيرانية للمساعدة في تنظيم المهرجان الماليزي وسيكون لها أيضا حضور فعال في مهرجان الفجر.

واعتبر أن اقتصاد السينما من الموضوعات المهمة في إقامة العلاقات السينمائية مع ماليزيا، وأضاف: نحن نبحت عن علاقات تتوسع ولا تقتصر على المهرجان. لحسن الحظ، فإن النجاحات التي حققتها السينما الماليزية في السنوات القليلة الماضية كبيرة؛ خطت ماليزيا خطوات مهمة في مجال الإنتاج والتخطيط لطرح أفلامها في دول أخرى وهذه النجاحات مهمة لإيران.

إنتاج سينمائي مشترك بين إيران ولبنان

كما حاور مراسلو المهرجان المنتج اللبناني شفيق فتح الله خلال فعاليات فجر الـ٤١، وتحدث عن أهمية سوق المهرجان، وأعلن مدير شركة فتح الله للأفلام عن مفاوضات مع شركة إيرانية لإنتاج فيلم مشترك.

في السياق، قال شفيق فتح الله مدير هذه الشركة اللبنانية: شركة فتح الله للأفلام هي من أقدم شركات السينما في لبنان، والتي بدأت العمل منذ أيام السينما الصامتة. منذ ذلك الوقت، عملنا حتى وصلنا إلى الإنتاج التلفزيوني والمسلسلات. نحن نشطون أيضا في إنتاج المنصات وحاولنا دائما تحديث عملنا وفقا لاحتياجات العصر. قد يكون محتوى شركتنا ممتعا ومفيدا للعديد من الشركات الأخرى لأننا ننتج أعمال إسلامية تتناسب مع أذواق الدول الإسلامية.

عروض دور السينما

كما تواصلت عروض دور سينما مهرجان فجر السينمائي الدولي بدورته الـ٤١ وبحضور جماهيري واسع، وعقدت مؤتمرات صحفية لأفلام إيرانية والتي تعد بمثابة إعلان أولي قوي لهذه الأفلام، ومن بين هذه الأفلام " الغرفة الطينية" للمخرج محمد علي عسكري وإنتاج داوود صبور، وفيلم هياجاور للمخرج هادي محمدبور، علاوة على الأفلام الأجنبية التي استمر عرضها وتحكيمها على قدم وساق تمهيدا لأخر أيام المهرجان الذي يصادف اليوم الجمعة.

هذين المشروعين، بالطبع، أعلم أن هذه الإجراءات تتطلب خطوات محسوبة. أنا مدير عدة مهرجانات في روسيا وآمل أن تتمكن من تقديم مهرجان فجر السينمائي في أحد هذه

المهرجانات.

ردا على ذلك قال مجتبي أميني: نحن مستعدون لأي تعاون في مجال المهرجانات، ما إذا كانت أعمالنا تجد طريقها إلى المهرجانات الروسية وما إذا كانت الأعمال الروسية تجد طريقها إلى مهرجاننا. في حالة الحكام، يمكننا تقديم الحكام أو تقديم الحكام إلينا.

تطوير اقتصاد السينما

من ناحية أخرى، أكد محمد خزاعي لدى لقائه مع وفداً سينمائياً من ماليزيا على اتخاذ الترتيبات اللازمة لتوسيع

العلاقات الثقافية والإنتاج المشترك بين إيران وماليزيا. ووفقاً للمقر الإعلامي لمهرجان فجر السينمائي الدولي بدورته الحادية والأربعين، التقى محمد خزاعي رئيس المنظمة السينمائية إلى جانب مجتبي أميني مدير المهرجان بالسيدة "جوانا جاه" و"يوان شي" مديرة التخطيط لمهرجان الأفلام الماليزية.

ومن أهم الموضوعات التي ناقشها هؤلاء المخرجون إقامة علاقات تعاون بين المهرجانات وإنتاج مشترك وعقد أسابيع سينمائية وتوسيع نطاق عمل المخرجين السينمائيين في البلدين.

“High Power” Press Conference Holds at 41st FIFF”

The media meeting of “High Power” held in Mellat Cineplex in Tehran on .Feb.8, 2023, attended by the film’s crew Speaking in the press conference, the director of the film, Hadi Mohammad-pour said, the hero of the film is one of the most prominent factors that communicates with the audience in the cinema and makes them feel better. The hero is one of the necessities of” cinema; We had many heroes in the 8-year Iran-Iraq imposed war, many of them are not known. He added it’s important and valuable for the young .“generation to get to know them. It was very difficult for us to make” “High Power” and I had to focus both

on the artistic atmosphere of the film as well as the technical problems of the .film,” Mohammadpour added. The FIFF is a major film event, which is organized every year to celebrate the .anniversary of the Islamic Revolution Presided by Mojtaba Amini, the 41st Fajr International Film Festival will be held .from February 1–11, 2023, in Tehran

Khazaei Called for Expansion of Cinematic Cooperation with Malaysia

In a meeting with directors of Malaysia International Film Festival, Director of Cinema Organization of Iran, Mohammad Khazaei expressed the need for expansion of cinematic cooperation. The meeting was held on the side of the 41st Fajr International Film Festival currently underway in Tehran. Khazaei also called for holding film weeks and co- production projects between Iran and Malaysia. Commenting on Malaysia Film Festival, Khazaei said this event is considered

as one of the most authentic cinematic .event in south east of Asia. He added that the Iranian Cinema Organization plans to help in organizing the Malaysia Film Festival and they will also have an effective presence in the .Fajr Film Festival. The FIFF is a major film event, which is organized every year to celebrate the anniversary of the Islamic Revolution. Presided by Mojtaba Amini, the 41st Fajr International Film Festival will be held .from February 1–11, 2023, in Tehran

Mud Room” Press Conference at 41st FIFF”

The media meeting of “Mud Room” held in Mellat Cineplex in Tehran on Feb.8, 2023 as a part of 41st Fajr International (Film Festival (FIFF

Addressing the audience, Mohammad Ali Asgari, the film director said war is a category that mankind has always been involved with while it likes to be .in peace

We wanted to portrait the character of” the hero in this film who is coming from .the ordinary people,” he added

He also talked about the dramatic part of the story, adding that sacrifice is one of the most important issue of the film .to deal with

Ali Asgari added that we love stories since childhood. Storytelling has always

been in the culture of the East, and in my opinion, films with a poor story are .doomed to fail

The FIFF is a major film event, which is organized every year to celebrate the .anniversary of the Islamic Revolution Presided by Mojtaba Amini, the 41st Fajr International Film Festival will be held .from February 1–11, 2023, in Tehran

Director of 41st FIFF meets Russian Filmmakers

Director of the 41st Fajr International Film Festival, Mojtaba Amini held talks with representatives of Russian Filmmakers’ Union .on the sideline of the festival on Feb. 8, 2023 Alexander Solomonov, Programming Director of International Film Festivals and Producer said the ground is properly paved for co–producing films and animation be– .tween Iran and Russia

He reiterated Russian Filmmakers’ Union is one of the most important cinematic asso– ciation comprising over 5,000 active mem– .bers

I believe that our presence in the 41st FIFF is” a unique opportunity to get closer to Iranian cinema industry and improve our cooperation in the field of cinema and animation,” .he added

Commenting on his previous trip to Iran, he added that Russian Filmmakers’ Un–

ion is promoting two broad projects in the Eurasian region, comprising the Academy of Eurasian Filmmakers and the Caspian Sea .Filmmakers Summit

We are very happy to cooperate with Iran” in these two projects,” the Russian producer .said

Amini, for his part, voiced the readiness of Iran to cooperate with Russian in the field of .Film Festivals

Commenting on Iranian cinema experience in the fields of children, Amini underscored that Iran enjoys great experience in the .fields of children cinema

REPORT

FAJR41

The publications of the 41st Fajr International Film Festival
No , 12 , 2023 , Feb 10 , Friday

فیلم (آنها مرا دوست داشتند)